

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਦੁਆਰਾ: ਜਾਰਜ ਲਿਓਨ ਪਾਈਕ, ਸੀਨੀਅਰ

ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਮੁਫਤ ਵੰਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਧੇਰੇ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ, ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ ਤੇ, ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ, ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਵਰਤ ਸੱਕਦੇ ਹੋ।

Published By

Grace Temple

PO Box 511

Monroe, GA 30655-0511 USA

Web: www.GraceTempleOnline.org

Email: info@GraceTempleOnline.org

PUN9915T • Punjabi • The Faith

<http://www.transology.info/tracts/pun9915t.htm>

ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਪਰਚਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋ? ਮਸੀਹ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਹੋਣਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਨਿਜਾਤ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਟੀਚਾ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਸਦ ਸਹੀ ਹੈ? ਜਾਂ ਜੇ ਕੁੱਝ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ। ਚਾਹੇ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ...! ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਘਰ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਕਾਰ ਜਾਂ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਹੋਣਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ, ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਪਿਛਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਇਬਲ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੁਲੇਮਾਨ ਕੋਲ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਦੱਸਿਆ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਤੇ ਸਥਾਈ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਚੋਟੀ ਦਾ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੋਣਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਚੇਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਕਿੱਥੇ ਹੈ...? ਕੀ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੁੜੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ...? ਬਾਇਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਚੰਗਿਆਈ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਰਾਹ ਹਨ।

ਅੱਜ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਆਖਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਘਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਝੀਲ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਜੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ।

ਇੱਕ ਰਾਤ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਛਤਾਵੇ ਲਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸਾਡੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁੱਕਤੀ ਸਵੀਕਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕਰੀਬ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਨੇੜੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ। ਮੌਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੋ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ-ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਥਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬਾਇਬਲ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਬੁਰਿਆਰ (ਬੁਰਾਈ) ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਰਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਡਰ, ਬਿਮਾਰੀ, ਪਾਗਲਪਨ ਅਤੇ ਆਫ਼ਤਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦੀ ਮਾੜੀ ਕਿਸਮ ਹੈ। ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਖੰਡ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਜੀਵਨ, ਬੌਧਿਕ ਤਰਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਵਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਸ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਜੀਵਨ ਹੈ...??

ਸਾਡੇ ਸਾਥੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਰੱਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੀ ਪਦਵੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਰਾਖਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਕਇਨ ਨੇ ਹਾਬਲ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੋਖੇ ਵਾਲੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਚਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਧੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਵਧੀਆ ਘਰਾਂ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਸਥਿੱਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਪਰ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਤੱਪਦਿਕ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ, ਅਖ਼ਬਾਰ ਦੀਆਂ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ੋਰਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਡਰ ਅਤੇ ਖਿੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੀਵਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਪੱਧਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹੀ ਦਲੀਲ-ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼, ਜਿਸ ਨੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੇਵਕਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਸੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਲੰਘੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੂਹ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਤਬਾਹੀਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮੂਲਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਗੁਮਾਸਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਗੈਲੀਲੀਅਨ ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਕੌਮਲ ਗੂੰਜਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਓਇਆ। ਅੱਜ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ: ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਸੱਦੇ ਵੱਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੁੜਦੇ..?? ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਿਕ ਰੁਝਾਣ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੁੜ ਕਿ ਘੱਟ ਜਾਗੀਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ?

ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸਿਰ-ਮੱਥੇ, ਉੱਚ-ਦਿਮਾਗ, ਅਨੁਮਾਨਤ, ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵੱਧ ਹੋਣਗੇ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਾਮੀਰ ਨੂੰ ਗਰਮ ਲੋਹੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਗ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਰਮੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੱਭ ਕੁਝ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ..???' ਉਹੀ ਪਤਰਸ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਲੀਸਿਯਾ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਅੱਜ ਅਰਬਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਬਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਲੋਕ ਸਰਲਤਾ ਦੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੱਕ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਤੋਬਾ ਕਰੋ, ਪਾਪਾ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜੋ ਦੂਰ ਹਨ। ਜਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬੁਲਾਉਣਗਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ..???

ਬਾਇਬਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅਟੱਲ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ੇਖੀ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਿਰਪਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰਾਹੀਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਦਾਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਨ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਬਚਨ ਦੀ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੇ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅਬਰਾਹਿਮ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪੰਤੋਕੁਸਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਇਹ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬੁਲਾਵੇਗਾ।

ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁਲਾਹਟ ਅਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੂਰਵਜਾਣਤਾ (ਗਿਆਨ) ਵਿੱਚ ਸਨ..?? ੧ ਪਤਰਸ ੧:੨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਛਿੜਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪੂਰਵਜਾਣਤਾ (ਗਿਆਨ) ਅਨੁਸਾਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਨੇਕੀ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਅਨਮੋਲ ਵਾਅਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਰੱਬੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਭਾਗੀ ਹੋ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਬੱਚ ਸਕੋ, ਜੋ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੰਜਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ, ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ, ਗੁਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨੇਕੀ, ਗਿਆਨ: ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ, ਸੰਜਮ ਨੂੰ; ਅਤੇ ਸਹਿਜਤਾ, ਸਬਰ; ਅਤੇ ਸਬਰ ਨੂੰ, ਭਗਤੀ; ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਲਈ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਦਇਆ ਜਾਂ ਦਾਨ ਲਈ, ਜੋ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਨਾਂ ਬੰਜਰ ਜਾਂ ਫਲ-ਰਹਿਤ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰ ਜਿਸਦੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਦੂਰੋਂ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪ੍ਰੇਮ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੁੱਖ ਝੱਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹੈ, ਇਹ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਘਮੰਡੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ, ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਭੜਕਦਾ ਨਹੀਂ, ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੱਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਹੀ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਦੇ ਫਲ ਹਨ:- ਪਿਆਰ, ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ, ਕੌਮਲਤਾ, ਨਿਮਰਤਾ, ਸੁਸ਼ੀਲਤਾ, ਚੰਗਿਆਈ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਜਿਹੇ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਏ ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹੋ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜਿੰਦਗੀ

ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕੁਧਰਮੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ..?? ਧੋਖਾ ਨਾਂ ਖਾਉ; ਹਰਾਮਕਾਰੀ, ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਵਿਭਚਾਰੀ, ਅਪਰਾਧੀ, ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ, ਚੋਰ, ਲੋਭੀ, ਸ਼ਰਾਬੀ, ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੁਟੇਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦੇਣਾ।

ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ। ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਰਹੋ, ਰੁੱਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ, ਤਾੜਨਾ, ਝਿੜਕਾਂ, ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਖਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਹਿਣਗੇ ਪਰ ਕੰਨਾਂ ਦੀ ਜਲੂਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣਿਆਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵੱਲ ਲਾ ਦੇਣਗੇ।

ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਜੋ ਭਗਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੰਕਾਰੀ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿੰਤੂ ਪਰੰਤੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਨਹੀਂ...!!! ਇੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਟਕ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਰਾਹ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਬੁਰਿਆਈ ਲਈ ਕੁਚਲਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਜਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਬਚਾਏ ਜਾਓ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇ।

ਦੁਆਰਾ: ਜਾਰਜ ਲਿਓਨ ਪਾਈਕ, ਸੀਨੀਅਰ

ਸੰਸਥਾਪਕ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਨੰਤ ਭਰਪੂਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ

ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ